

Sygn. akt: VII C 1463/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w L. VII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Renata Mierzwicka
Protokolant:	sekr. sądowy Andrzej Janas

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2014 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. G. kwotę 10.000,00 zł (dziesięć tysięcy złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 05.09.2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.017,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy wL.) kwotę 557,43 zł tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów postępowania.

sygn akt VII C 1463/12

UZASADNIENIE

Powód M. G. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej (...) S. A. w W. kwoty 10.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 05.09.2012 r. do dnia zapłaty, tytułem zadośćuczynienia za uszczerbek na zdrowiu

W uzasadnieniu podał, iż dnia 04.04.2012 r. miał miejsce wypadek samochodowy, gdzie sprawca T. M. kierujący (...) nr rej (...), zderzył się z autem którym poruszał się powód. W wyniku zdarzenia powód doznał obrażeń ciała.

Strona pozwana (...) S. A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, iż wypłaciła powodowi kwotę 1.000 zł i żądanie ponad tą kwotę jest wygórowane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 04.04.2012 r. powód poruszał się (...) nr rej (...). Jadący pojazdem marki F. nr rej (...) T. M. spowodował wypadek i zderzył się z pojazdem powoda. (...) sprawcy było ubezpieczone w zakresie OC u strony pozwanej (bezsporne).

W następstwie w/w zdarzenia powód M. G. doznał urazu kręgosłupa szyjnego i głowy bez utraty przytomności a nadto doznał urazu nadgarstka prawego. Powód po zaopatrzeniu na oddziale SOR nosił kołnierz ortopedyczny , leczył się farmakologicznie oraz korzystał z pomocy poradni ortopedycznej.

Obrażenia te spowodowały powstanie uszczerbku na zdrowiu w łącznej wysokości 10%.

Dowód : -opinia biegłego R. B. K-98-99

-opinia biegłej J. W. K-57-60

-zeznania powoda K-125-126

Strona pozwana wypłaciła powodowi w toku postępowania likwidacyjnego szkodę kwotą 1.000 zł (bezsporne).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Bezsporne jest , że w dniu 04.04.2012 r. powód poruszał się autem R. nr rej (...) a jadący pojazdem marki F. nr rej (...) T. M. spowodował wypadek i zderzył się z pojazdem powoda. Nie było też sporne , że sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie OC u strony pozwanej a ta wypłaciła już powodowi z tytułu zadośćuczynienia kwotą 1.000 zł.

Na podstawie opinii biegłych oraz dokumentacji medycznej i przesłuchania powoda Sąd ustalił, jakie skutki na zdrowiu powoda wywarło przedmiotowe zdarzenie.

Okolicznością sporną między stronami była wysokość należnego zadośćuczynienia. Strona pozwana uznała , że adekwatną kwotą do doznanych przez powoda krzywd jest wypłacone mu dotychczas kwota.

W ocenie Sądu powód słusznie zakwestionował wysokość wypłaconego mu zadośćuczynienia a żądana przez niego w pozwie kwota zadośćuczynienia nie jest wygórowana i jest adekwatna do doznanego uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z art. 445 § 1 KC w zw. z art. 444 KC w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikłe z tego powodu koszty. Sąd może przyznać nadto poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne, ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia.

Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, mowa jest bowiem o „odpowiedniej sumie tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę”, przyznawaną jednorazowo. Przepis ten nie reguluje pojęcia „odpowiedniej” sumy zadośćuczynienia, pozostawiając ją uznaniu sadu.

Mając na względzie całokształt wskazanych powyżej okoliczności Sąd uznał, że odpowiednia kwota zadośćuczynienia za doznaną przez powoda krzywdę to kwota dochodzona pozwem wraz z kwotą już wypłaconą przez stronę pozwaną. Powód doznał szeregu urazów znacznie ograniczających go w funkcjonowaniu w życiu codziennym i zawodowym a nadto zdarzenie spowodowała wysoki uszczerbek na zdrowiu powoda.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 18 września 1970 r. (II PR 257/70 OSNC 1971/6/103), z charakteru świadczenia w postaci zadośćuczynienia, którego wysokość zależna jest od oceny rozmiaru doznanej krzywdy, ze swej istoty trudno wymiernej i zależnej od szeregu okoliczności związanych z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, wynika, że obowiązek jego niezwłocznego spełnienia powstaje po wezwaniu dłużnika i że od tego

momentu należą się odsetki za opóźnienie. Pismem z dnia 04.09.2012 r. strona pozwana wydała decyzje o zakończeniu postępowania likwidacyjnego szkodę.

Zgodnie z art. 817 § 1 KC, jeżeli nie umówiono się inaczej, zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie dni trzydziestu od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku. Roszczenie powoda stało się zatem wymagalne w dniu wskazanym w pozwie.

Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art. 98 KPC i 113 ustawy o kosztach sądowych.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji.